

Side for at komme til et Resultat, der maatte kunne fyldestgjøre de offentlige Interesser, naar et Udvalg maatte blive nedsat til Behandling af begge disse Sager. Hvad det Spørgsmaal angaar, der ligger for i den Sag, som nu foreligger til Behandling, da er det jo ganske sikkert ikke nogen ny Sag, men tværtimod en Sag, der oftere har været fremdragen her i Thinget og ligeledes oftere været gjort til Gjenstand for Forhandling i Administrationen og ogsaa paany har været optagen i Anledning af en Begivenhed, som flere have nævnt, at nemlig Indehaveren af den betydeligste af disse Tidender er afgaaet ved Døden. Jeg skal i denne Henseende sige, at der fra Regjeringens Side ikke er nogen principiel Modstand imod, at man søger at erhverve en Indtægt for Statskassen gennem Retten til at optage Beskjendtgjørelser, men det maa tillige være mig tilladt at gjentage, hvad der allerede er blevet bemærket fra flere Sider, at man vistnok gjør sig nogen Illusion med Hensyn til de Indtægter, som der i denne Anledning kan være Spørgsmaal om. Det er jo nemlig, som almindelig beskendt, saa, at disse Privilegier ere for en ikke saa ringe Del allerede nu bestaaende til Staten, idet disse Blade ikke blot optage betydelige Annoncer uden Godtgjørelse, hvad Forslaget ogsaa forudsætter med Hensyn til Fremtiden, men ogsaa maa optage de retslige Kundgjørelser for en modereret Betaling. — Jeg skal derfor her indskrænke mig til at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger om det Forslag, der ligger for, og jeg vil da sige, at jeg egentlig ikke kan se, at den værende Forslagsstiller i Praxis har fyldestgjort det, han har sagt, at han vilde, nemlig at holde sig saa nær som muligt til det Bestaaende; thi jeg skjønner ikke rettere, end at hans § 1 ophæver alle Privilegier og indfører en Fremgangsmaade med direkte eller indirekte Forauktionering, som hidtil er ukendt i denne Administrationsgren. Hvad det Sidste angaar, erkjender jeg tilvisse, at det kan have en vis Betydning og en vis Nytte at give vedkommende Bladredaktører Leilighed til at tilbyde, hvad der kan gives; thi det, der her handles om at tage Afgift af, er tildels ubestemte Bærdier eller Bærdier, som

ere ubestemmelige for alle Udenforstaaende. Det er nemlig ikke den egentlige Indtægt af de retslige Beskjendtgjørelser, der er Spørgsmaal om at bestaae, men det er den Udbredelse, som disse maa antages at kunne give det Blad, som er berettiget til at optage dem. Men jeg anser dog, maa jeg sige, Mislighederne derved for at være større end Fordelen, idet jeg ikke kan Andet end fastholde, at det finansielle Udbytte af denne Sag i det Hele maa være noget underordnet. Det, der maa være det Væsentlige, det, som i ethvert Tilfælde fra Regjeringens Side, maa forlanges, og som ogsaa naturligt ligger for, er, at man ikke af Hensyn til det Finansielle paa noget Punkt tilfidesætter de offentlige Interesser, som berøres ved Beskjendtgjørelserne, det altsaa, at der kan beskjendtgjøres for en rimelig Betaling, og at Beskjendtgjørelserne kunne blive saa tilgængelige for Publikum som muligt efter de stedfindende Forhold. Jeg siger, at jeg anser det for at være misligt, selv om det kunde have nogen Nytte med Hensyn til Fastsettelsen af den Afgift, der vil være at svare, at have disse Tilbud, og jeg tror, at man derved kommer ind i saadanne Vanffeligheder, ialtfald hvis man lod det efterfølge af en Auktion, at Regjeringen paa det Bestemteste maa modsætte sig, at disse Beskjendtgjørelser ubetinget skulde gives til den, der gjør det højeste Bud. (Schjørring: Det staar der ikke et Ord om!) Jeg beder om Forladelse; det staar der ganske vist ikke direkte, men forsaavidt indirekte, som naturligvis en saadan skriftlig Auktion vilde lægge et Tryk paa Ministeren, som han vanffelig vilde kunne frigjøre sig for, og i ethvert Tilfælde er Bestemmelsen om Auktion ikke klausuleret saaledes, at Ministeren derefter maa anse sig for berettiget til at gjøre et Valg mellem flere af de Høistbydende. Der er endnu et Moment, som jeg tror ikke maa lades ude af Betragtning, og som det forekommer mig, at flere Medlemmer have taget noget lettere, end jeg egentlig antager det for rigtig at gjøre; det er Hensynet til de bestaaende Privilegier. Jeg negter slet ikke, at naar man blot vil betragte disse fra det rent retlige Standpunkt, er der neppe Noget at sige imod, at man kan høre dem, men jeg